ΜΑΡΙΚΑ Β. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπέθανε καὶ ἐν μέσῳ βαθυτάτης θλίψεως ἐκηδεύθη ἡ ΜΑΡΙΚΑ Β. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ. Αἱ ἐκδηλώσεις τιμῆς, μὲ τὰς ὁποίας, γενικῶς συνωδεύθη εἰς τὸν τάφον, ἀπετέλουν ἀναγνώρισιν πραγματικῆς ἀξίας, τὴν ὁποίαν ἡ ἐκλιποῦσα ἐνεσάρκωνεν. Εἶχε, πράγματι, ἡ ἀείμνηστος τὰ τάλαντον τῆς ἑτοιμότητος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Καὶ ἐγνώριζε νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ χρέους, κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος ἐγοήτευε. Φύσις εὐγενὴς εἶδε τὴν ζωήν, κυρίως, ἀπὸ τῆς ὀπτικῆς γωνίας τῶν καθηκόντων, ποὺ ἐπιβάλλει. Εἶχεν ἐξαρσιν καὶ ἔθετε, πάντοτε, μεγάλους σκοποὺς εἰς τὴν δραστηριότητά της. Ἡ συγκίνησις, διὰ τὸν πάσχοντα συνάνθρωπον τὴν ὡδήγει εἰς ἐνεργὸν συμμετοχήν. Ἀλλὰ συμμετοχὴν ἄστομφον καὶ κυριαρχημένην ἀπὸ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν κατανόησιν, ποὺ ἀνεδάζουν τὴν ἀλληλεγγύην εἰς τὸ ἐπίπεδον ὑψηλῆς καὶ συγχρόνως δημιουργικῆς χριστιανικῆς ἐντολῆς. Ἐπίστευε εἰς τὴν καλωσύνην καὶ τὴν ἐξεδήλωνε, ἀησμονοῦσα ἀμέσως καὶ ἡ ἰδία τὴν ἐκδήλωσιν. Ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐπραγμάτωνε χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἐπιδεικτικότητα. Ἐπίστευεν εἰς τὴν παράδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ τὴν ἐδικαίωνε μὲ πληρότητα καὶ αὐστηρὰν συνέπειαν. Τοιουτοτρόπως δὲν ὑπῆρξεν, ἁπλῶς ἡ στοργικὴ σύζυγος. Ὑπῆρξεν ἐν ταὐτῷ ἡ ἐν ἐγρηγόρσει παραστάτις εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειαν ἑνὸς γενναίου δημιουργοῦ, οἷος ὁ ἀείμνηστος Βασίλειος Μαραγκόπουλος, ὁ ὁποῖος μένει ἰδία εἰς τὴν Πατραϊκὴν μνήμην ὡς φωτεινὸν παράδειγμα εὐεργέτου, δονουμένου ἀπὸ τὸν ὁραματισμὸν τῆς ἀγαθοποιΐας. Καὶ ἀκόμη ὑπῆρξεν ἡ ἀξία μήτηρ ἡ ὁποία ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ ἰδίᾳ τὸν υἱόν της κ. Γεώργιον Β. Μαραγκόπουλον νὰ γονιμοποιῇ μὲ τὴν ἰδικήν του ἔμπνευσιν καὶ δραστηριότητα τὴν πατραϊκὴν κληρονομίαν καὶ νὰ τὴν πλουτίζῃ μὲ νέους τίτλους ἀρετῆς, κοινωνικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἐπιχειρηματικῶν ἐπιτευγμάτων. Διὰ τὴν προσπάθειάν της αὐτὴν ἡ ἀλησμόνητος Δέσποινα ἐβραβεύθη. Βαθυτάτη τιμὴ καὶ εἰλικρινὴς ἀγάπη ὑπῆρξεν ἡ πρὸς αὐτὴν γενικὴ προσφορά. Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἀναγνώρισιν ἐσφραγίσθη καὶ τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τοῦ βίου, εἰς τὸν ὁποῖον τόσον ἀξία ἐργάτις τοῦ καλοῦ εἶχεν ἀποδειχθῆ.

Μ. Οἰκ.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

"ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ,,

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΜΙΧ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἡ ταινία ποὺ ἄρχισε ὀλίγον νὰ πνίξῃ τὴν «ΦΟΞ» στὸν ἀέρα προβάλλεται ἐπὶ τέλους! Ὅταν ἀναλογίζεσαι τὶς δεκάδες ἑκατομμυρίων δολλαρίων ποὺ ξοδεύτηκαν, χωρὶς νὰ θέλῃς ἀναρωτιέσαι: Ἄξιζαν; Τὸ ἀποτέλεσμα τίς δικαιολογεῖ;

Ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια ἔλαβε ἡ Λίζ ὡς ἀμοιβή της. Τώρα βλέποντάς την στὸ πανί ἀποθαυμάζοντας ὁπωσδήποτε τὸ ἐξαίσιο προφίλ της, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀναστενάξῃς: Γιατί τόση φασαρία;

Ὁ «γίγας» δὲν ἐμπνέει τὸ λόγο τοῦ «φανταστικοῦ» μὲ τὴν μεγαλοπρέπειά του. Τὰ τεράστια, ἀμύθητης ἀξίας ντεκὸρ τοῦ καμμιᾶ ἄλλη παραγωγὴ ποτὲ δὲν κατάφερε νὰ ἐπιδείξῃ κι' οὔτε ἀσφαλῶς στὸ μέλλον θὰ φανῇ κάτι παρόμοιο, δὲν ἐνθουσιάζουν τοὺς σφυγμοὺς σου ὅπως οἱ «Δέκα Ἐντολές» π.χ. Νομίζεις ὅτι μείναν ἀνεκμετάλλευτα μπρὸς στὸ φακὸ τῆς κάμερας» τοῦ Μάνκιεβιτς, καὶ ἀπὸ ὅλο ὅτι τὸ φίλμ εἶναι τρίωρο, δὲν προλαβαίνεις νὰ τὰ χορτάσῃς. Γιατί, ἀναμφισβήτητα, αὐτὸ ποὺ ἀξίζει πιὸ πολὺ εἶναι ὅλα στὴν «Κλεοπάτρα» εἶναι τὰ ντεκὸρ καὶ τὸ κουστούμι της ἀπ' τὴ μιὰ μεριά, καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Ἄλεξ Νὸρθ καὶ ἡ ἑρμηνεία τοῦ Ρὲξ Χάρισον, ἀπ' τὴν ἄλλη.

Ὅλα λές κι' ἔχουν γίνει γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν μιὰ σκοπιμότητα: Τὸ μεγαλεῖο! Ἡ ποικιλία τους ξεπερνάει καὶ τὴν πιὸ ὀργιώδη φαντασία. Μάλιστα ξέρω πὼς στὴν ἀρχὴ ἀποφάσισαν οἱ μακέττες τῶν κοστουμιῶν ἀπ' τοὺς ἀρμοδίους διότι καίτοι ἦσαν αὐθεντικοί, δὲν ἦσαν ἐπαρκῶς πολυτελεῖς... Τὰ νέα κουστούμια ποὺ ἐπιλέχθηκαν ἐν σπουδῇ μπορεῖ νὰ μὴ ἔχουν καὶ μεγάλη σχέση μὲ τὴν ἀρχαία Αἴγυπτο, εἶναι ὅμως θαῦμα φαντασίας τοῦ κατασκευαστοῦ τους. Ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνω: Ὁ Μάνκιεβιτς δὲν εἶναι Σεσὶλ ντὲ Μίλλ. Τὸ «θέαμα» δὲν ἔχει θητεία τόσοι ποὺ νὰ δείχνῃ ὅτι μπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τ' ἀνάλογα. Ἔτσι, ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκθαμβωτικά, μένουν ἀνεκμετάλλευτα, καὶ μόνον ψυχία ἀποκομίζει ὁ θεατής, ὅπως τὴν ἐξαιρετικὴ εἴσοδο τῆς Κλεοπάτρας στὴ Ρώμη.

Ὁ Ρὲξ Χάρισον εἶναι ὁ καλύτερος. Ἀποδίδει τὸν ρόλο του μὲ κλασσικὴ λιτότητα. Ἴσως μάλιστα καὶ νὰ ὑπερβάλῃ τὴν «ντανγτέλλα» τῆς ἑρμηνείας του καὶ νὰ μὴν θυμίζῃ Ἰούλιο Καίσαρα — Ρωμαῖο διπλωμάτορα ἀλλὰ Ἕλληνα στρατηγὸ ἢ φιλόσοφο!!!

Ὁ Ρίτσαρντ Μπάρτον διακριθοῦται ἐπαίνου μετά. Ἔχει στιγμὲς ποὺ ξεπερνάει τὸν ἑαυτόν του. Ἠθοποιὸς Σαιξπηρικοῦ δραματολογίου κυρίως, ἔχει βάρος κι' ἀλήθεια στὰ δραματικά ξεσπάσματα τοῦ ρόλου του.

Ἡ ...διαβόητος (πλέον) Λίζα, δὲν εἶναι φυσικὰ ἠθοποιός. Παραδόξως ὅμως εἶναι λεπτοτερη ἀπ' ὅ,τι τὴν εἴδαμε στοὺς «V.I.P.S.», καὶ τὸ προφίλ της ἀξίζει πράγματι πολλά. Μόνο ποὺ ἡ φωνή της ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἐκνευριστική, ἐξαιρετικὰ ἐκνευριστικὴ καὶ ἄχρωμη.

Τὸ ἔργο σέβεται, ὅσο εἶναι δυνατό, τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ντεκὸρ καὶ κυρίως τὰ κουστούμια ὅπως εἶπα ἀνωτέρω, καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Νόρθ, ὑπογραμμίζει σωστὰ τὶς καταστάσεις.

Μέσα στὰ προτερήματα τοῦ φίλμ κάτι πραγματικὰ ὑψηλῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας εἶναι καὶ τὸ «τρύκ» τῶν σταματημένων φωτογραφιῶν, ποὺ πέτυχε ὁ ΑΒΒΟΤ, δεσπόζων τῶν «ἐφέ»: Τὸ πλάνο σταματᾶ σὲ καίριο γιὰ τὴν ὅλη δράση, σημεῖο καὶ μεταμορφώνεται σιγὰ — σιγὰ σ' ἕνα θαυμασίας τέχνης «φρέσκο» ἢ καὶ ἀντιθέτως, ἀπὸ «φρέσκο» σὲ πλάνο.

ΜΙΧ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΙΚΩΤΕΡΑ ΕΘΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΤΟ ΒΑΜΒΑΚΙ, Ο ΛΕΥΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ('Ιδ. Ὑπ.). Ὁ βάμβαξ μαζὶ μὲ τὸν καπνόν, τὸ ἔλαιον καὶ τὴν σταφίδα, ἀποτελοῦν τὰ τέσσαρα βασικώτερα προϊόντα τῆς ἐγχωρίας παραγωγῆς μας καὶ ἀξιόλογον πηγὴν πλούτου τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Ἡ καλλιέργεια καὶ συγκομιδὴ τοῦ βάμβακος ἀπασχολοῦν μέγα μέρος τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ, ἡ συμβολή του δὲ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων τῆς Χώρας μας εἶναι ἀξιόλογος.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρεται ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, παραλλήλως πρὸς τὰς ἀξιολόγους προόδους αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν γεωργίαν, αἱ καλλιεργηθεῖσαι εἰδικώτερον διὰ βάμβακος ἐκτάσεις ἐσημείωσαν μέ τινας διακυμάνσεις, σταθερὰν ἄνοδον. Εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐγχωρίας παραγωγῆς ἐκκοκισμένου βάμβακος συνέβαλον θετικῶς αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἔγγειοι βελτιώσεις, ἡ αὔξησις τῶν καλλιεργουμένων μέχρι πρό τινος ἐκτάσεων, ἡ βελτίωσις τῶν τεχνικῶν μεθόδων καὶ ἡ εὐρυτέρα χρησιμοποίησις βελτιωμένων σπόρων εἰδικῶν ποικιλιῶν, ἡ ἀπόδοσις τῶν ὁποίων κατὰ στρέμμα ὑπερβαίνει κατὰ 20% περίπου τὰς ἀντιστοίχους ἀποδόσεις τῶν παλαιῶν. Κατὰ γενομένους ὑπολογισμούς, τὸ 25% περίπου τῶν συνολικῶς ἀρδευομένων ἐκτάσεων χρησιμοποιεῖται σήμερον διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος

Κατὰ πληροφορίας τῶν ἱστορικῶν, ὁ βάμβαξ ἦτο γνωστὸς εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ τὴν Ἀρχαίαν Αἴγυπτον, πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἡ πρώτη καλλιέργεια βάμβακος, ἐν Ἑλλάδι, πιθανολογεῖται ὅτι ἔλαβε χώραν κατὰ τὸν 2ον π. Χ. αἰῶνα, εἰς τὴν Ἠλείαν, ὁ Ἰουστινιανὸς δὲ εἰς τὴν νομοθεσίαν του κατ' ἐπανάληψιν ἀναφέρει τὸν βάμβακα. Ὁ Ἡρόδοτος ἐπίσης εἰς τὰ ἔργα του ὁμιλεῖ περὶ βαμβακεροῦ μανδύου ἐξαιρετικῆς ὑφάνσεως, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Ἄμασις προσέφερεν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους.

Λόγω πληθώρας ἐπικαίρου ὕλης ἡ συνέχεια τοῦ ἀναγνώσματος Η ΖΩΗ ΤΟΥ KENNENTY ἀναβάλλεται δι' αὔριον.

Βάμβαξ ἐκαλλιεργεῖτο ὁμοίως ἀπὸ ἑκατοντάδων ἐτῶν ὑπὸ ἰθαγενῶν εἰς ἄλλας Ἠπείρους (λ. χ. Ἀμερικήν, Ἀσίαν κλπ.) δι' αὐτοῦ δὲ κατεσκευάζοντο ὑφάσματα πρὸς ἰκανοποίησιν ἀναγκῶν ἐνδύσεως.

Τέλος, θὰ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς ὅτι Ἕλληνες ἐπιχειρηματίαι ἠσχολήθησαν ἀπὸ μακροῦ ἐπιτυχῶς, ἰδία εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μὲ τὴν καλλιέργειαν, τὴν βιομηχανοποίησιν καὶ τὴν ἐμπορίαν τοῦ βάμβακος. Ἐνδεικτικῶς, μόνον ἀναφέρομεν τὴν λίαν ἀξιόλογον συμβολὴν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἰνδίᾳ συμπατριωτῶν μας Σακελλαρίδη καὶ Ῥάλλη εἰς τὴν ἐμπορίαν κυρίως τοῦ βάμβακος.

Ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἐν Ἑλλάδι χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων. Κατὰ τοὺς χρόνους ἰδία τῆς δουλείας ἡ οἰκοτεχνία βάμβακος εἰς ὡρισμένας πόλεις ὡς λ. χ. τὰ Ἀμπελάκια, τὸν Τύρναβον καὶ ἀλλαχοῦ ἦτο λίαν ἀνεπτυγμένη, προσέφερεν δὲ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὑπόδουλον Χώραν μας.

Σημαντικὴ ὅμως βελτίωσις εἰς τὰς συνθήκας παραγωγῆς καὶ ἐπεξεργασίας βάμβακος ἐσημειώθη κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ὅτε ἐγένετο εὐρεῖα χρῆσις νέων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν μεθόδων καλλιεργείας, διὰ τῶν ὁποίων αὐξάνεται ἡ στρεμματικὴ ἀπόδοσις καὶ βελτιοῦται ἡ ποιότης. Εἰς τὴν ἀξιόλογον βελτίωσιν τῶν ἐν γένει συνθηκῶν καλλιεργείας βάμβακος συνέβαλον θετικῶς τὸ ἱδρυθὲν περὶ τὸ 1921 «Ἐνστιτοῦτον Βάμβακος», ἰδία ὅμως ὁ ὑπὸ μορφὴν Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἱδρυθεὶς τῷ 1931 «Ὀργανισμὸς Βάμβακος» συνεργάται τοῦ ὁποίου παρέσχον εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος χρησίμους συμβουλὰς σχετικῶς μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς μεθόδους καλλιεργείας καὶ συγκομιδῆς βάμβακος, τοὺς τρόπους περαιτέρω αὐξήσεως τῆς στρεμματικῆς ἀποδόσεως διὰ χρησιμοποιήσεως ἐπιστημονικῶν καλλιεργητικῶν συστημάτων, τὰς διασταυρώσεις πρὸς ἐπίτευξιν καλυτέρων ποικιλιῶν, τὴν ἔγκαιρον πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ τὰς μεθόδους καταπολεμήσεως τῶν παρασίτων, τὰς μεθόδους ἐκκοκίσεως, ταξινομήσεως, δεματοποιήσεως τοῦ βάμβακος κλπ.

Εἰς τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τῆς καλλιεργείας βάμβακος ἐν Ἑλλάδι, πολύτιμον συνεπικουρίαν παρέσχον ὁμοίως, ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, καὶ τὰ λαβόντα χώραν, κατὰ καιρούς, μεγάλα ἀποξηραντικὰ καὶ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα, διὰ τῶν ὁποίων ἐδόθησαν πρὸς καλλιέργειαν ἐκτάσεις λίαν γόνιμοι καὶ κατάλληλοι διὰ βάμβακα.

Αἱ κυριώτεραι περιοχαὶ τῆς Χώρας εἰς τὰς ὁποίας καλλιεργεῖται ὁ βάμβαξ εἶναι ἡ τῆς Κεντρικῆς Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας (Λεβάδεια, Κωπαΐς, Θῆβαι, πεδιάδες Λαρίσης καὶ Λαμίας), αἱ πεδιάδες Γιαννιτσῶν, Θεσσαλονίκης, Σερρῶν καὶ Κομοτινῆς, ἡ νῆσος Λῆμνος, ἐκ τῆς Πελοποννήσου δὲ αἱ περιοχαὶ Ἠλείας καὶ Λακωνίας.

Ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ὁ ἐγχώριος παραγόμενος βάμβαξ ὑπερέχει ἔναντι ἀντιστοίχων ποιοτήτων τοῦ ἀμερικανικοῦ, εἶναι ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα ὑπὸ τῆς βιομηχανίας, ἐγχωρίας καὶ ἀλλοδαπῆς. Μειονέκτημα τοῦ ἑλληνικοῦ βάμβακος εἶναι ἡ ἔλλειψις μεγάλων ποσοτήτων τοῦ αὐτοῦ τύπου.

Ἡ ποιοτικὴ βελτίωσις καὶ ποσοτικὴ αὔξησις τῆς παραγωγῆς βάμβακος ἐν Ἑλλάδι συνωδεύθη καὶ ἀπὸ ἀντίστοιχον πρόοδον εἰς τὰς συνθήκας τῆς βιομηχανοποιήσεως. Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας ὑπάρχουν σήμερον ἐν Ἑλλάδι κλωστήρια βάμβακος συνολικῆς δυνάμεως 400.000 περίπου ἀτράκτων, ἔναντι 250.000 ἀτράκτων περίπου τῆς περιόδου τοῦ 1936. Ὡρισμένα ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἄρτιον μηχανικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ προσωπικὸν μὲ κατάλληλον τεχνικὴν ἐξειδίκευσιν, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι σήμερον εὑρίσκονται ἐν λειτουργίᾳ κλωστήρια συνολικῆς δυνάμεως 300.000 περίπου ἀτράκτων.

Ἡ πραγματοποιηθεῖσα σύνδεσις τῆς Χώρας μας μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος δημιουργεῖ εὐνοϊκὰς κατ' ἀρχὴν προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βαμβακοβιομηχανίας μας, δεδομένου ὅτι, ἐνῶ ἡ παραγωγὴ προϊόντων ἐκ βάμβακος εἰς τὰς περισσοτέρας σχεδὸν εὐρωπαϊκὰς Χώρας παρέμεινεν στα θερὰ ἢ καὶ ἐμειώθη κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἡ ἀντίστοιχος ζήτησις ἐσημείωσεν, εἰς τὰς πλείστας ἐξ αὐτῶν ἀξιόλογον αὔξησιν, καλυφθεῖσα δι' εἰσαγωγῶν ἐξ ἄλλων Χωρῶν ὡς λ. χ. Ἰταλίας, Ἱσπανίας, Πορτογαλίας, Πακιστάν, Χόγκ — Κόγκ κ. ἄ.

Δὲν θὰ πρέπει ἄλλως τε νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἡ ζήτησις εἰς βαμβακουργικὰ προϊόντα τῶν Χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος εἰδικώτερον θὰ ἐμφανίσῃ εἰς τὸ μέλλον αὐξητικὰς τάσεις, λόγω τῶν σαφῶς διαγραφομένων προοπτικῶν βελτιώσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν κατοίκων τῶν περισσοτέρων εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν, συνεπείᾳ τοῦ ὑψηλοῦ ρυθμοῦ δραστηριότητος εἰς τὴν καθόλου παραγωγήν των.

Ἀνάλογοι αὐξήσεις εἰς τὰ ἐπίπεδα καταναλώσεως βάμβακος καὶ προϊόντων αὐτοῦ ἀναμένονται βασίμως νὰ σημειωθοῦν ὁμοίως καὶ εἰς τὰς περισσοτέρας ὑποαναπτύκτους χώρας, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ κατὰ κεφαλὴν κατανάλωσις εἰς τὰς περισσοτέρας ἐξ αὐτῶν εἶναι λίαν περιωρισμένη συγκρινομένη μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἐπίπεδα οἰκονομικῶς προηγμένων Χωρῶν.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 27 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 35 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΣΤ. ΤΟΦΑΛΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 62
ΠΑΤΡΑΙ

ΜΟΥΓΕΡΑΕ
ΠΑΙΔΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
● Στέρεα
● Ἀναπαυτικά
● Μοδέρνα
ΑΝΔΡΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
● Μαλακὰ
● Κομψά
● Εὐθηνά
ΠΕΛΜΑΤΑ
ὀρθοπεδικά

ΝΕΟΝ ΤΜΗΜΑ
Β' ὄροφος
ΠΑΙΔΙΚΑ
● Φορέματα
● Κοστούμια
● Ἐσώρρουχα
● Πλεκτά
Εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

Τὸ γνωστὸν Ἀμερικανικὸν Μυκητοκτόνον φάρμακον
ΝΤΑΪΘΕΝ Ζ—78
ὡς καὶ τὸ ΝΕΟΝ
ΝΤΑΪΘΕΝ BLUE (χρώματος μπλὲ)
Κατὰ τοῦ περονοσπόρου κλπ. μυκητολογικῶν ἀσθενειῶν, τῆς ἀμπέλου, κηπευτικῶν, μποστανικῶν, δένδρων, καπνοῦ κλπ.
Διατίθεται ὡς καὶ πρότερον παρὰ τοῦ
ΠΑΝΑΓΗ ΣΟΥΡΑΝΗ
«Πρώην ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΟΥΡΑΝΗΣ, Χημικός»
Ρήγα Φερραίου 566—ΠΑΤΡΑΙ, τηλέφωνον 38—74

ΟΙΚΙΑΚΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
KELVINATOR
ΓΙΑ ΟΛΗ ΣΑΣ ΤΗ ΖΩΗ
● Εἰς καταπληκτικὰς δόσεις
● 5 ἐτῶν ἐγγύησις
● Μόνιμαν τεχνικὸν προσωπικὸν διὰ νὰ ἐξυπηρετῆσθε πάντοτε
● Ἅπαντα τὰ ἀνταλλακτικὰ
"Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,, Ο. Ε.
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85, ΤΗΛ. 31—45 καὶ 59—55
(ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΒΓΑ)
KELVINATOR: ΓΙΑ ΟΛΗ ΣΑΣ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

97ον

Ὁ πατέρας ἀλαλιασμένος ἁρπάζει τὸ ἕνα παιδὶ στὰ χέρια, τὸ ἄλλο ἡ μάννα καὶ ἀρχίζουν νὰ τρέχουν.

Δὲν ξέρουν πιὰ ποῦ πᾶνε, τρέχουν ἄφωνα καὶ πέφτουν κάτω, ἀπὸ τὸν τρόμο τοῦ Τούρκου ποὺ ἔρχεται.

Σὲ λίγο ὅμως τοὺς ἔχουν φτάσει.

Πεντέξη καβαλλάρηδες χύνονται ἐπάνω τους. Τὸ δυστυχισμένο ἀντρόγυνο συσπειρώνεται σὲ μιὰ γωνιὰ προσπαθῶντας νὰ κρυφτῇ τὴ στιγμὴ ποὺ ἦταν ἀδύνατο!

Οἱ ἀσπραφτερὲς λόγχες κινοῦνται ἔμπρὸς στὰ θολωμένα μάτια των.

Μὲ μιὰ σπαθιὰ τὸ κορμὶ τοῦ ἀνδρὸς λυγίζει στὰ δύο καὶ πέφτει.

Τὸ κεφάλι του κυλιέται μέσα στὴ σκόνη τοῦ δρόμου καὶ μιὰ λίμνη αἵματος ξαπλώνεται γύρω.

Ἡ γυναίκα του στρεγγλίζει ἀπεγνωσμένα. Τὸ παιδὶ ποὺ κρατοῦσε ὁ πατέρας ἔρποντας φτάνει κοντὰ στὴ μάννα του ζητῶντας προστασία.

Δύο ἀπὸ τοὺς καβαλλάρηδες ὁρμοῦν ἐπάνω του τ' ἁρπάζουν ἀπ' τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάννας των ποὺ ξεσπᾶ σὲ ἀπεγνωσμένες φωνὲς καὶ κρατῶντας στὸν ἀέρα σὰν χασάπηδες τὰ χωρίζουν σὲ δύο κομμάτια.

Ἕνας ἄλλος χύνεται ἐπάνω στὴν ἀλαλιασμένη γυναίκα, τῆς σχίζει μὲ λύσσα τὰ ροῦχα καὶ ἐκεῖ μέσα στὸ δρόμο προσπαθεῖ νὰ κορέσῃ τὸ κτηνῶδες του ἀποτρόπαιο πάθος του πάνω στὸ μισοπεθαμένο κορμί της.

Οἱ ἄλλοι βλέποντας αὐτὴ τὴν ὀβελουρὴ σκηνὴ ἀφίνουν κάτι πλατειὰ γέλια καὶ χτυποῦν παλαμάκια.

Ὅταν τέλος χορταίνει τὸ θρωμερὸ αὐτὸ πλάσμα, σηκώνεται καὶ δίνοντας καταπακέφαλα λίγες κλωτσιὲς μὲ τὰ χοντρὰ παπούτσια του στὸ θῦμα του, τοῦ συντρίβει τὸ κεφάλι καὶ φεύγει, γιὰ νὰ χυθῇ παρακάτω σὲ ἄλλα συμφορασμένα ἀνθρώπινα κορμιά.

Πῶς μποροῦσαν νὰ χορτάσουν τὴν ἀκόρεστη δίψα τους γιὰ αἷμα, τὰ ἀνήμερα αὐτὰ θηρία μὲ ἕνα, μὲ δυὸ φόνους;

Ἡ ἐπιθυμία τους ἦταν ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος νὰ εἶχε ἕνα κεφάλι, ἕνα κορμὶ γιὰ νὰ πέσουν ὅλοι ἐπάνω του καὶ νὰ τὸ ἐξολοθρεύσουν.

Κάτω στὴν παραλία οἱ σκηνὲς εἶναι ἀκόμη ἀγριώτερες. Ὅσοι μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα, αἱματοκυλισμένοι, μὲ ἀποκομμένα μέλη καὶ πληγὲς στὸ σῶμα, κατόρθωσαν νὰ ξεφύγουν ὁπωσδήποτε ζωντανοὶ καὶ νὰ φτάσουν στὴ παραλία, τοὺς περιμένει πιὸ σίγουρος θάνατος ἀπὸ αὐτὸν ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο διέφυγαν.

Ἄγρια στίφη Τούρκων τρέχουνε κατὰ μῆκος τῆς παραλίας μὲ γυμνωμένα τὰ σπαθιὰ μὲ σηκωμένα τὰ τουφέκια καὶ ἀποτελειώνουν ὅσους δὲν ξεψύχησαν ἀκόμη, ρίχνουν χάμω τοὺς γερούς.

Τὰ ἄλογά των πιὸ μανιώδη ἀπ' τοὺς καβαλλάρηδες πηδοῦν πάνω στὰ πανικόβλητα πλήθη, ἀναπτρέποντας καὶ τσακίζοντας μὲ τὰ βαριὰ πατήματά των ὅποιον τύχει νὰ βρεθῇ κοντά των.

Τὸ αἷμα τρέχει ποτάμι ὁλοῦθε, τὰ ντουφέκια ρίχνουν βροχὴ τὶς σφαῖρες πάνω στοὺς δυστυχισμένους φυγάδες καὶ ἡ φωτιὰ ὅλο ἕνα καὶ πλησιάζει.

Μιὰ ἀντάρα, μιὰ κοσμοχαλασιά, μιὰ θοὴ θγαίνει ἀπ' τὸν τόπον αὐτὸν ἀνακατωμένη μὲ τοὺς πυροβολισμούς, μὲ τὸ θόρυβο τῆς φωτιᾶς καὶ μὲ τὰ θρηνητὰ καὶ τὶς φωνὲς τῶν πληγωμένων.

Ὅλη ἐκείνη ἡ ἔκτασις εἶναι στρωμένη ἀπὸ κουφάρια.

Σκηνὲς φρίκης, σπαραγμοῦ καὶ καταστροφῆς εἶναι ὅ,τι μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀντιληφθῇ ἀπ' τὸν τόπο αὐτό.

Ὁ σωρεστὸς τῶν φυγάδων ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ παντοῦ στὴν προκυμαία, παρασύρει καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς φέρνει ἴσα στὰ πόδια τοῦ φονιᾶ.

Πολλοὶ ποὺ κυνηγημένοι ἀπ' τοὺς Τουρκαλάδες ἔτρεξαν ἕως ἐδῶ τυφλωμένοι ἀπ' τὸν τρόμο των φίχνονται στὴ θάλασσα ζητῶντας καὶ ἐκεῖ ἀκόμα τὴ σωτηρία.

Προχωροῦν κολυμπῶντας, καταβάλλοντες ἀπεγνωσμένας δυνάμεις νὰ ἀνοίξουν δρόμο μέσα ἀπ' τὰ πετσακομένα πτώματα ποὺ κυλοῦνται πάνω στὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης χωρὶς νὰ ξέρουν ποῦ τραβοῦν, ποῦ πᾶνε.

Κάποια σφαῖρα ἀπ' τὶς τόσες ποὺ στέλνουν ξοπίσω των οἱ Τοῦρκοι θὰ τοὺς πετύχῃ καθὼς κολυμπᾶνε καὶ θὰ τοὺς στρώσῃ ἀνάσκελα κοντὰ στὰ ἄλλα κουφάρια.

Εἶναι χιλιάδες φορὲς προτιμότερη ἡ σφαῖρα αὐτὴ ποὺ θὰ θέσῃ τέρμα στὴ ζωή τους ἀλλὰ καὶ στὰ βάσανά τους, στὴν ἀνυπόφορη λαχανασμένη φευγάλα καὶ στὸν ἀνέπιπωτο τρόμο ποὺ δέρνει τὰ κορμιά τους τὶς ὧρες αὐτές.

Σὲ μιὰ γωνιὰ παραπεταμένο ἕνα παλληκάρι, πληγωμένο θανάσιμα θογγάει ἀπ' τὶς τρομερὲς πληγὲς ποὺ ἔχουν ἀνοίξει στὸ κορμί του τὰ σπαθιὰ καὶ οἱ σφαῖρες τῶν Τούρκων.

Καθὼς περνοῦν ἀπὸ πάνω του, πατῶντας τον οἱ Τοῦρκοι στρατιῶτες, θογγάει μὲ θογγητὰ γεμᾶτα πόνο καὶ ἀπελπισία.

Δὲν ἀντέχει πιά!

Αἰσθάνεται πὼς οἱ πληγὲς του εἶναι θανάσιμες, ἀλλὰ ὁ θάνατος ποὺ ποθεῖ δὲν ἔρχεται νὰ τὸν ξαλαφρώσῃ ἀπ' τ